Πουρνάρι καὶ σχῖνο

Δύο πολύτιμα ἀειθαλῆ φυτά. Δυνατότητες ἀξιοποίησής τους συστηματικά:

-στὴν βοσκὴ αἰγοπροβάτων

-ὡς πηγὴ ἐνέργειας ἀπὸ τὴν καύσιμη ὕλη τους

-τὰ φύλλα τους ὡς ἀλεύρι γιὰ τὴν παραγωγὴ ζωοτροφῶν καθὼς καὶ γιὰ τὴν παραγωγὴ χρωμάτων

Μὲ τὸ παρὸν ἄρθρο μας, θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ πουρνάρι καὶ τὸ σχῖνο, τὰ δύο αὐτὰ ἀειθαλῆ φυτὰ -μὴ ἀξιοποιήσιμα ὡς νομίζουμε οἱ περισσότεροι- ἀλλὰ τελικὰ χρήσιμα καὶ μὲ πολλὲς προοπτικὲς ἐφ'ὅσον ὑπάρξει συγκεκριμένη στοχοθεσία ἀξιοποίησής τους στὴν κτηνοτροφία, παραγωγὴ ζωοτροφῶν, χρήση τους ὡς καύσιμη ὕλη κ..λ.π.

Γιὰ τὴν μελέτη μας θὰ ἀξιοποιήσουμε –ὅπως ἄλλωστε ἔχουμε κάνει στὰ περισσότερα ἐκ τῶν κειμένων μας- τὸ πόνημα τοῦ εὐπατρίδη χημικοῦ, ἐρευνητὴ καὶ πρώην διευθύνοντος συμβούλου τῆς ΧΡΩ.ΠΕΙ. (Χρωματουργεῖα Πειραιῶς) Σωτήρη Σοφιανόπουλου: *''Οἱ ''Ἄγνωστες'' πλουτοπαραγωγικὲς πηγὲς τῆς Ἑλλάδας καὶ ἡ πολιτική τους σημασία''*.

Σημειώνουμε ὅτι τὸ πόνημα αὐτὸ τοῦ Σωτήρη Σοφιανόπουλου ἐκδόθηκε τὸ 2003 καὶ ἡ ἔρευνα καὶ οἱ σημειώσεις του ἀφοροῦν τὰ παρελθόντα ἔτη. Ἂν θέλαμε νὰ ἑστιάσουμε στὴν περίοδο ἔρευνας -γιὰ τὸ ἐν λόγῳ πόνημα- ξεκινάει τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 καὶ συνεχίζεται ἕως τὸ 2003 ὁπότε καὶ ἐκδόθηκε. Εἶναι λοιπὸν λογικὸ κάποιες πτυχὲς τοῦ θέματος νὰ ἔχουν ἀλλάξει, κάποια ζητήματα ποὺ θίγει νὰ ἔχουν προχωρήσει ἔστω καὶ λίγα βήματα. Αὐτὰ τὰ λίγα ὅμως ἔγιναν πρωτίστως πάλι ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἐνῶ αὐτὸ ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ γίνει-ἐννοῶ συστηματικὰ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ κράτος-ὥστε νὰ ἀναπτυχθοῦν οἱ δυνατότητες τῆς πατρίδος μας στὸ μέγιστο καὶ γιὰ τὸ συγκεκριμένο θέμα, δὲν ἔχουν γίνει. Ἄρα τὰ ὅσα μελετᾶμε ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Σωτήρη Σοφιανόπουλου εἶναι πάντα ἐπίκαιρα, οἱ προτάσεις του εἶναι ρεαλιστικὲς καὶ οἱ ἐπισημάνσεις πρὸς διόρθωση -τῶν λαθῶν καὶ παραλείψεων τῶν ἑκάστοτε ὑπευθύνων- ἐποικοδομητικές.

***

Σημειώνουμε καὶ κάτι ἄλλο γιὰ τοὺς καλοπροαίρετους μέν δύσπιστους δέ, φίλους. Ὁ Σωτήρης Σοφιανόπουλος, ὅ,τι ἔγραψε -ὅσον ἀφορᾶ προτάσεις γιὰ τὴν γεωργία, κτηνοτροφία, βιομηχανία κ.λ.π.- τὰ εἶχε ἐφαρμόσει στὰ ἐργαστήρια Ἀναπτυξιακῆς Ἔρευνας καὶ Τεχνολογίας στὴν ΧΡΩ.ΠΕΙ. -μὲ 150 ἐπιστήμονες μόνιμο προσωπικό, τὴν μεγαλύτερη,τότε,ἐπιστημονικὴ βιβλιοθήκη ποὺ ὑπῆρχε στὴν Ἑλλάδα, διαρκὴ ἔρευνα καὶ ἀνάπτυξη τεχνολογίας ὥστε νὰ δέχεται αἰτήματα ἐπίλυσης θεμάτων ἀπὸ τὴν Ἰαπωνία, το Βέλγιο κ.λ.π.- σὲ κτῆμα ποὺ ὁ ἴδιος διατηροῦσε ἀλλά, καὶ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ὅπου συνεργάστηκε

μὲ γεωργούς, κτηνοτρόφους, βιοτέχνες κλπ. Ἐπομένως, ὅταν ἔγραφε ἢ μίλαγε σχετικά, ἤξερε πολὺ καλὰ τί ἐπισημαίνει καὶ δὲν μιλοῦσε θεωρητικά.

Τὸ ἄν στὴν Ἑλλάδα, τὶς τελευταῖες δεκαετίες μὲ τὶς πολιτικές, τὴν κομματοκρατία καὶ τὴν λανθασμένη νοοτροπία, ἐπικράτησαν ὁ ὠχαδερφισμός, ἡ ἔλλειψη δημιουργικότητας καὶ ἐπιχειρηματικότητας, τὸ "δὲν γίνεται βρὲ ἀδελφέ", ὁ ραγιαδισμός κ.λ.π. δὲν εἶναι θέμα ὑποστατικὸ ἢ ἐπιστημονικὸ ἀλλά, τῆς ῥαθυμίας καὶ τοῦ βολέματος κάποιων ποὺ θέλουν νὰ παραμείνουν ἔτσι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πατρίδα μας. Ἡ πραγματικότητα ὅμως καὶ οἱ δυνατότητες τῆς Πατρίδος μας, εἶναι πέραν ἀπὸ τὶς "ἄρρωστες" αὐτὲς τοποθετήσεις καὶ ἰδεολογίες. Τὶς ἀνωτέρω νοοτροπίες διαψεύδει ἡ οἰκονομικὴ καὶ παραγωγικὴ ἀνάπτυξη τῆς Ἑλλάδας τὴν 20ετία 1952-1973, ἡ ἐφαρμογὴ ἐπιστημονικῶν τεχνικῶν καὶ βελτίωσή τους σὲ ἄλλα κράτη ποὺ δὲν διέθεταν σχεδὸν καμμία ἀπὸ τὶς προϋποθέσεις καὶ τὰ στρατηγικὰ πλεονεκτήματα τῆς Ἑλλάδος (*βλέπε Ὁλλανδία, μὲ ἔκταση λίγο μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο καὶ γεωργικὲς ἐξαγωγές 100 δις εὐρὼ μὲ ἀντίστοιχες τῆς Ἑλλάδος...6 δις εὐρώ, τὸ Ἰσραὴλ μὲ ἐφαρμογὴ πολὺ ὑψηλῆς τεχνολογίας καὶ ἐπίτευξη παραγωγικότητας στὴν κτηνοτροφία καὶ γεωργία σὲ σχεδὸν ἐρημικὴ καὶ ἄνυδρη περιοχὴ κ.λ.π. ποὺ ἤδη σὲ προηγούμενες ἀναρτήσεις μας ἔχουμε ἐπισημάνει).*

***

Ἐπανερχόμαστε στὸ θέμα μας. Παραθέτουμε παρακάτω τὸ σχετικὸ ἀπόσπασμα γιὰ τὸ πουρνάρι καὶ τὸ σχῖνο ἀπὸ τὸ πόνημα τοῦ Σωτήρη Σοφιανόπουλου. Οἱ ὑπογραμμίσεις καὶ οἱ ἐπισημάνσεις μὲ bold εἶναι δικές μας προκειμένου νὰ βοηθήσουμε τὸν ἀναγνώστη στὴν κατανόηση τῶν κύριων σημείων τοῦ θέματος. Στὸ τέλος τοῦ κειμένου τοῦ Σωτήρη Σοφιανόπουλου, ὑπάρχει **Παράρτημα** μὲ σημειώσεις ὥστε νὰ βοηθήσουμε τὸ ὅλο θέμα νὰ γίνει περισσότερο κατανοητό.

Πουρνάρι-Σχῖνο

''Αὐτὸ εἶναι ἕνα φυτὸ ποὺ φύεται στοὺς λόφους καὶ τὰ δάση τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ὁποῖο ξέρει ὅλος ὁ ἑλληνικός λαός. Εἶναι φυτὸ ἀειθαλές, καὶ ἄν ποτιζόταν τὸ καλοκαίρι **(1),** θὰ μποροῦσε νὰ προσφέρει πάρα πολλὰ στὸν ἑλλαδικό χῶρο. Εἶναι φυτὸ ποὺ παράγει εἶδος βελανιδιοῦ, ποὺ τὰ παλαιότερα χρόνια εἶχε **χρήση στὴν χρωματουργία** (2). Τὸ πουρνάρι εἶναι φυτὸ ποὺ δὲν ξεπερνᾶ τὰ 2-3 μέτρα σὲ ὕψος καὶ συνήθως χρησιμοποιεῖται στὴν βοσκὴ αἰγοπροβάτων (3). Ὅταν τὸ φύλλο του μεγαλώσει ἀρκετά, δὲν εἶναι εὔκολο νὰ τὸ φᾶνε τὰ ζῶα ἐπειδή ἔχει ἀγκαθάκια. Ἰδιαιτέρως τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες ποὺ δὲ ὑπάρχει ὑγρασία, σκληραίνει πάρα πολὺ καὶ εἶναι δύσκολη ἡ διαλογή του ἀπὸ τὰ μηρυκαστικὰ μικρὰ ζῶα. **Ὅταν εἶναι στὴν φάση παραγωγῆς καρποῦ, αὐτὸ εἶναι πολὺ ὠφέλιμο, διότι μὲ αὐτὸ τρέφονται καὶ τὰ χοιρινὰ καὶ τὰ αἰγοπρόβατα**, ἀλλὰ πρωτίστως τὰ χοιρινά. Καὶ ἐδῶ δυστυχῶς δὲν ἔχει πράξει ἀπολύτως τίποτε τὸ

Ὑπουργεῖο Γεωργίας γιὰ τὴν ὀρθολογικὴ ἀξιοποίηση τοῦ πουρναριοῦ ὡς μέσου ζωοτροφῆς.

Γιὰ παράδειγμα θὰ μπορούσαμε εὐκόλως νὰ κλαδεύουμε τὰ πουρνάρια. Τὰ μὲν **χονδρὰ κλαριὰ θὰ μποροῦσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς πηγὴ ἐνεργείας γιὰ παραγωγὴ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος στὰ ἤδη ὑπάρχοντα ἐργοστάσια** (4), τὰ δὲ **φύλλα καὶ λεπτὰ κλαράκια θὰ μποροῦσαν νὰ ἀλέθονται καὶ νὰ γίνονται ἀλεύρι πρὸς παραγωγὴν ζωοτροφῶν.** Γιὰ νὰ γίνει ὅμως αὐτὸ χρειάζεται μία ὁλόκληρη διαδικασία, π.χ. ὅταν γίνεται τὸ κόψιμο τῶν κλαριῶν καὶ τὰ κλαριὰ πέφτουν ἐπὶ τῆς γῆς, πρέπει κάποιος νὰ τὰ μαζέψει καὶ νὰ τὰ μεταφέρει. Ἐδῶ λοιπὸν χρειάζεται μία ὁμάδα ἀνθρώπων μὲ μουλάρια ἢ ἄλογα ποὺ θὰ φορτώνονται τὰ κλαριὰ καὶ θὰ τὰ μεταφέρουν στὸν δρόμο ὅπου τὸ φορτηγὸ θὰ τὰ μεταφέρει στὴν βιομηχανία. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως, θὰ μποροῦσε αὐτὴ ἡ ὁμάδα, ἂν μιλᾶμε καὶ περὶ δάσους νὰ κόβει καὶ δένδρα, τμήματα τῶν κορμῶν τῶν ὁποίων κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ μεταφέρονται στὶς βιομηχανίες*.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πουρνάρι ὑπάρχει καὶ τὸ σχῖνο τὸ ὁποῖοο τρώγεται σὲ πολὺ μικρότερο βαθμὸ— καὶ αὐτὸ φυτὸ ἀειθαλὲς—καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ **κούμαρο**. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ φυτὰ βρίσκονται αὐτοφυῆ στοὺς περισσοτέρους λόγγους τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ μποροῦσαν νὰ ἀξιοποιηθοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἐὰν ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν ὅτι σὲ προβολὴ ἔχουμε ἄνω τῶν 80.000 ἑκατομμυρίων στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα καλύπτονται μὲ αὐτὰ τὰ φυτά, ἀλλὰ καὶ μὲ δένδρα, ἀντιλαμβάνεται κάποιος ποιὸς θὰ ἦταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων μεταφορᾶς αὐτῶν τῶν προϊόντων, **ὁ ἀριθμὸς τῶν τόνων σὲ μανιτάρια ποὺ θὰ παρήγοντο** καὶ **πρωτίστως ὁ ἀριθμὸς τῶν χιλιάδων τόνων σὲ ζωοτροφή**, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἔδινε τὴν δυνατότητα νὰ ἔχουμε πολλὰ περισσότερα μηρυκαστικά[1]. Αὐτὸ σὰν συνέχεια θὰ μᾶς ἔκανε αὐτάρκεις σὲ τυρὶ (ποὺ τώρα εἰσάγουμε ἄνω τῶν 70.000 τόνων), σὲ κρέας, σὲ δέρματα, ὀστῶν, μαλλιοῦ, ζωικῶν κοπράνων ποὺ θὰ ἔδιναν ἕνα φυσικὸ λίπασμα. Ἡ ἑλληνικὴ ὕπαιθρος θὰ σημείωνε θεαματικὴ ἀνάπτυξη. Πρωτίστως δὲν θὰ ὑπῆρχε κανένας ἄνεργος καὶ δὴ στὴν ἐπαρχία, γιατὶ θὰ δημιουργοῦνταν πολυάριθμες βιομηχανίες γιὰ τὴν παραγωγὴ καὶ ἐπεξεργασία αὐτῶν τῶν προϊόντων. Θὰ ἤμασταν αὐτάρκεις σὲ βούτυρο, ποὺ σήμερα σχεδὸν ὅλο εἰσάγεται, σὲ γάλα ποὺ παράγουμε μόνο τὸ 20% τῶν ἀναγκῶν μας καὶ γενικῶς ἡ Ἑλλάδα θὰ ἦταν μία εὐτυχής, πλούσια καὶ πολυπληθὴς χώρα σὲ σχέση μὲ τὰ χάλια, τὴν φτώχεια καὶ τὸν μικρὸ πληθυσμὸ (καὶ Ἀθηνοκεντρισμὸ) ποὺ ἔχουμε σήμερα.

Μοῦ εἶναι ἀδιανόητο ὅτι κανένα ΑΕΙ δὲν ἠσχολήθη μὲ αὐτὰ τὰ θέματα, ἀλλὰ ἀσχολοῦνται ὅλοι μόνο μὲ θεωρητικὰ πράγματα. Πρέπει νὰ γίνει κατανοητὸ ὅτι ἡ ἀξιοποίηση τοῦ γεωργικοῦ πλούτου τῆς χώρας μας θὰ ὁδηγήσει καὶ σὲ μεγαλύτερη ἀνεξαρτησία μας ἀπὸ ὅλλες χῶρες. Διότι ἡ ὁποιαδήποτε οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία τῆς χώρας θὰ μᾶς ἔδινε τὴν δυνατότητα νὰ φέρουμε πολλοὺς Ἕλληνες πίσω καὶ θὰ δημιουργοῦσε τὶς προϋποθέσεις νὰ κατασκευάσουμε πράγματα ποὺ ἔχουμε τόσο ἀνάγκη, πρωτίστως ἀμυντικὴ βιομηχανία, προϊόντα ποὺ δὲν παράγουμε καὶ μᾶς τὰ πωλοῦν ΕΑΝ καὶ ὅσο θέλουν οἱ λεγόμενες

[1] Σχετικὰ μὲ τ[ο δυναμικὸ τῆς πατρίδος μας σὲ αἶγες καὶ πρόβατα, στατιστικὰ στοιχεῖα καὶ δυνατότητες ἀνάπτυξης μελετῆστε ἐδῶ.

μεγάλες δυνάμεις, οί δῆθεν σύμμαχοί μας. *(σημ. γραμμένα πρὶν 25 χρόνια ἀπὸ τὸν Σωτήρη Σοφιανόπουλο κι ὅμως ἀφοροῦν ἀπόλυτα τὸ σήμερα τῆς πατρίδος μας)*

Ἀναρωτιέμαι γιατί ὁ πρωθυπουργὸς οἱ ὑπουργοὶ καὶ ὁποιοσδήποτε ἄλλος μεγάλος παράγων τῆς χώρας δὲν ἔχει ἀσχοληθεῖ μὲ αὐτὰ τὰ τεράστια θέματα. Μοῦ κάνει ἐντύπωση **αὐτὴ ἡ ἄδεια χώρα ποὺ εἶναι ἡ Ἑλλάδα**[2], διότι τὸ 60% τοὐλάχιστον τοῦ πληθυσμοῦ της βρίσκεται σὲ 2 πόλεις, Ἀθῆνα, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκη. **Ἡ Κρήτη μόνον ἂν εἶχε τὸν πληθυσμὸ τῆς Ὁλλανδίας** *(σημ. ἐννοεῖ τὸν πληθυσμὸ ἀνὰ ἔκταση, ἤτοι τὴν πυκνότητα τοῦ πληθυσμοῦ)*, **ἔπρεπε νὰ ἔχει 4.000.000 κατοίκους καὶ ἔχει μόνον 600.000.** Πέραν ὅλων τῶν ἄλλων λόγῳ τοῦ κλίματος της ἡ Κρήτη ἔχει βελανίδια ποὺ δὲν ἔχει ἡ Ὁλλανδία ἢ ἡ Γερμανία ἢ τὸ Βέλγιο, ἔχει χαρούπια[3], πουρνάρια, σχῖνα, κούμαρα, ἀγριελιές, λάβδανο, μπανάνες, ποὺ οἱ ἀνωτέρω χῶρες δὲν μποροῦν νὰ παράγουν. Εἶναι λοιπὸν τραγικὸ νὰ λέγεται καὶ νὰ διαδίδεται ὅτι οἱ Ἕλληνες γεωργοὶ δὲν μποροῦν νὰ παράγουν. Ἔχουν πάρα πολλά, ἀρκεῖ νὰ τὰ μάθουν. Ἐὰν τὰ φύλλα τῆς ἐλιᾶς καὶ μόνον ἀξιοποιούσαμε τῶν 250.000.000 ἐλαιοδένδρων ποὺ ἔχει ἡ χώρα σὰν ζωοτροφὴ μυρηκαστικῶν, αὐτὸ καὶ μόνο θὰ μᾶς ἔδινε περὶ τὰ 100 δισεκατομμύρια δρχ. ἐτησίως''.

***** Εἶναι γνωστὴ ἡ διαδικασία ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ φτιάξει κάποιος μανιτάρια. Ὅλες οἱ μελέτες προϋποθέτουν τὴν ὕπαρξη στάβλου τουλάχιστον 300 ἀλόγων, τὰ κόπρανα τῶν ὁποίων χρησιμοποιοῦνται πρὸς παραγωγὴ μανιταριῶν.

Παράρτημα

Σημείωση 1: Οἱ ὑδρενεργειακὲς δυνατότητες τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλλάδα διαθέτει (μαζὶ μὲ τὴν Νορβηγία) τὰ πιὸ πολλὰ ὕδατα στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἤπειρο. Ἐκμεταλλευόμενοι τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν μὲ ἀρδευτικὰ κανάλια, φράγματα και τεχνητὲς λίμνες,**καθιστοῦμε τὰ 21 ἑκατ. στρέμματα ἀρόσιμης γῆς ἀρδευτικά, μὲ 3 καλλιέργειες τὸν χρόνο καὶ μετατρέπουμε σὲ καλλιεργήσιμα ἄλλα 20 ἑκατομμύρια στρέμματα.** Τὸ Α.Ε.Π. αὐξάνεται κατακόρυφα. Γιὰ περισσότερα μελετῆστε τὶς ἀναρτήσεις μας ἐδῶ, ἐδῶ κι ἐδῶ.

Σημείωση 2: Χρήσεις πουρναριοῦ

Πέρα ἀπὸ τὴν **παραγωγὴ κόκκινης βαφῆς, τὰ βαλανίδια τοῦ πουρναριοῦ χρησιμοποιοῦνται στὴν ἰατρικὴ ὡς στυπτικά.** Ἐπίσης, τὸ πουρνάρι χρησιμοποιεῖται γιὰ βόσκηση αἰγῶν. Τὸ πουρνάρι εἶναι ἰδιαιτέρως ἀνθεκτικὸ κατὰ τῆς ὑπερβόσκησης ἀναπτύσσοντας ἀμυντικοὺς μηχανισμούς, ὅπως ἰσχυρὰ δόντια στὰ φύλλα. Ἐπι πλέον, εἶναι ἰδιαίτερα ξηρανθεκτικὸ εἶδος, ἀφοῦ φύεται στὰ ὅρια τῆς ἐρήμου (Συρία, Ἰορδανία, Λιβύη). Ἀκόμη, βλαστάνει εὔκολα μετὰ ἀπὸ πυρκαγιά, παίζοντας σημαντικὸ οἰκολογικὸ ρόλο, ἀφοῦ προστατεύει τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὴν διάβρωση[4,5].

[2] Για περισσότερα σχετικά με τον πληθυσμό της Ελλάδας και την πυκνότητα του βλέπε σε άρθρο εδώ.
[3] Σχετικά με τα Χαρούπια και την σπουδαιότητά τους βλέπε εδώ κι εδώ.
[4] Βλέπε περισσότερα εδώ.
[5] Βλέπε και στο πόνημα: Αθανασιάδης, Ν., Δασική βοτανική ΙΙ: Δέντρα και θάμνοι των δασών της Ελλάδος, Σ. Γιαχούδης & ΣΙΑ Ο.Ε., 1986.

Σημείωση 3: Οἱ δυνατότητες ἐκτροφῆς προβάτων καὶ αἰγῶν στὴν πατρίδα μας

...Τὸ πρόβατο Μερινός, προέρχεται ἀπὸ διασταύρωση καὶ τοῦ Χιώτικου προβάτου. Ἡ Ἑλλάδα πρέπει νὰ κινηθεῖ πρὸς τὴν βελτίωση τῶν ρατσῶν προβάτων καὶ αἰγῶν (βλέπε Μερινὸς καὶ Μοχαίρ). Αὐτόματα θὰ γίνει[6] χώρα παραγωγῆς νημάτων, ὑφασμάτων, δερμάτων (βυρσοδεψεία), χημικῶν πρώτων ὑλῶν καὶ παραγωγὸς λανολίνης, προϊόντος ποὺ δὲν παράγει σήμερα...

Σημείωση 4: Καύση ἐλαιόξυλου (ἀντίστοίχως μπορεῖ νὰ προσεγγιστεῖ καὶ γιὰ τὸ πουρνάρι)

...Ἐάν ὑπολογίσουμε κατ' ἐλάχιστον ἀνὰ ἐλαιόδενδρο[7] 10 κιλά φύλλα, δηλ. νὰ μὴν παραμένει οὔτε ἕνα φύλλο ἀναξιοποίητο, τότε μὲ 250.000.000 ἐλαιόδενδρα καὶ μὲ 10 κιλά, τότε ἔχουμε 2,5 δις κιλὰ φύλλων ἐτησίως. Τώρα, ποιό εἶναι τὸ βάρος τοῦ ξύλου, στατιστικὲς δὲν ὑπάρχουν ἀλλά, λίαν ἐπιεικῶς μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι ἄλλα 30 κιλὰ ἀνὰ δένδρο, δηλ. ἄλλα 6 δις κιλὰ ξύλου ἐτησίως. Δεδομένου ὅτι τὸ κιλὸ τοῦ ἐλαιοξύλου ἔχει 3500 θερμίδες, μᾶς δίνει 21 δις θερμίδες. Αὐτὸς ὁ κολοσσιαῖος ἀριθμός, ἂν διαιρεθεῖ διὰ τοῦ 1.570.000 θερμίδων (δηλ. θερμίδες πετρελαίου ἀνὰ βαρέλι τῶν 157 λίτρων), τότε θὰ ἔχουμε 16.4000.000 βαρέλια πετρελαίου, ποὺ εἶναι περίπου τὸ 17% τῆς καταναλώσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἀντώνης Κ. Καλόγηρος
ἐκπαιδευτικὸς-οἰκονομολόγος

[6] (ὡς ἀνωτέρω) Σχετικὰ μὲ τὸ δυναμικὸ τῆς πατρίδος μας σὲ αἶγες καὶ πρόβατα, στατιστικὰ στοιχεῖα καὶ δυνατότητες ἀνάπτυξης μελετῆστε ἐδῶ.

[7] Για περισσότερα σχετικὰ μὲ τὴν ἐλιά, τὴν καύσιμη ὕλη ἀπὸ τὸ ἐλαιόξυλο κλπ βλέπε ἐδῶ κι ἐδῶ.